

Europeiska
unionens råd

Bryssel den 10 oktober 2023
(OR. en)

13076/23
ADD 1 REV 1
LIMITE
PV CONS 41
AGRI 520
PECHE 365

UTKAST TILL PROTOKOLL
EUROPEISKA UNIONENS RÅD
(jordbruk och fiske)
18 september 2023

INNEHÅLL

Sida

FISKE

Icke lagstiftande verksamhet

3. EU–Förenade kungariket: årliga samråd om fiskemöjligheter för 2024 3
4. EU–Norge och kuststater: Årliga samråd för 2024 3

JORDBRUK

Icke lagstiftande verksamhet

6. Handelsrelaterade jordbruksfrågor 3

BILAGA – Uttalanden till rådets protokoll 4

FISKE

Icke lagstiftande verksamhet

3. EU–Förenade kungariket: årliga samråd om fiskemöjligheter för 2024

12133/23

Diskussion

Rådet diskuterade prioriteringarna och de viktigaste målen för samråden med Förenade kungariket om fiskemöjligheterna för 2024 samt fiskesamråden med Norge och kuststaterna för 2024.

4. EU–Norge och kuststater: Årliga samråd för 2024

12131/23

Diskussion

Punkt 4 behandlades tillsammans med punkt 3.

JORDBRUK

Icke lagstiftande verksamhet

6. Handelsrelaterade jordbruksfrågor

12640/23

Information från kommissionen

Diskussion

Rådet diskuterade den senaste utvecklingen inom EU:s handel med jordbruksbaserade livsmedel samt handelsavtal och förhandlingar på både bilateral och multilateral nivå.

Rådet diskuterade också situationen när det gäller import av vissa jordbruksprodukter från Ukraina efter det att de relevanta skyddsåtgärderna för import till unionen löpt ut och efter de därmed sammanhängande tillkännagivandena från Ukraina inom ramen för den samarbetsplattform som inrättats för att hantera situationen.

Rådet noterade informationen från kommissionen, delegationernas synpunkter och kommissionens svar.

Ordförandeskapet kommer att fortsätta att regelbundet uppmana kommissionen att uppdatera rådet om handelsrelaterade jordbruksfrågor.

Uttalanden till A-punkter om icke lagstiftande verksamhet i dok. 12856/23

Till A-punkt 1: **Rådets beslut om bemyndigande för medlemsstaterna att ratificera
2019 års ILO-konvention om våld och trakasserier (nr 190)**
Allmän riktlinje

UTTALANDE FRÅN REPUBLIKEN BULGARIEN

”Republiken Bulgarien fäster stor vikt vid att främja och skydda de mänskliga rättigheterna. Vårt land är och kommer att förbli engagerat i sina åtaganden i fråga om mänskliga rättigheter, inbegripet kampen mot våld och trakasserier på arbetsplatsen.

År 2018 antog den bulgariska författningsdomstolen ett beslut om att Europarådets konvention om förebyggande och bekämpning av våld mot kvinnor och av våld i hemmet (Istanbulkonventionen) främjar rättsliga föreställningar med anknytning till begreppet ’genus’ (*gender*) som är oförenliga med de grundläggande principerna i Bulgariens författning. Dessutom klargjorde författningsdomstolen 2021 att begreppet ’kön’ (engelskans *sex*), som används i författningen, i den nationella rättsordningen endast kan förstås i sin biologiska betydelse (män och kvinnor).

Artikel 1.1 b i Internationella arbetsorganisationens (ILO) konvention nr 190 ger skydd på grund av både ’kön’ och ’genus’, vilket mot bakgrund av de ovannämnda avgörandena från författningsdomstolen gör det tveksamt om den är förenlig med den bulgariska författningen och därmed även om Bulgarien har möjlighet att ratificera den. Republiken Bulgarien **stöder därför inte rådets beslut om att uppmana medlemsstaterna att ratificera Internationella arbetsorganisationens konvention från 2019 om våld och trakasserier (konvention nr 190)**, där det råder rättslig osäkerhet om huruvida beslutet skapar en skyldighet att ratificera konventionen.

Republiken Bulgarien uttrycker också oro över att antagandet av detta beslut skulle kunna påverka medlemsstaternas befogenhet att självständigt avgöra huruvida de ska vara bundna av denna konvention i enlighet med ILO:s stadga, vilket skulle kunna äventyra medlemsstaternas ståndpunkter i förhandlingar om antagande av framtida ILO-konventioner och ILO-rekommendationer i frågor som omfattas av delad befogenhet mellan medlemsstaterna och unionen.”

UTTALANDE FRÅN TJECKIEN

”Tjeckien vill påminna om sin ståndpunkt som uttryckts vid ett flertal tillfällen under förhandlingarna om det föreliggande rådsbeslutet, liksom tidigare rådsbeslut, som tillåter, uppmanar eller bemyndigar EU:s medlemsstater att ratificera Internationella arbetsorganisationens (ILO) konventioner och protokoll. Tjeckien har konsekvent tolkat dessa rådsbeslut som åtgärder som inte medför någon skyldighet att ratificera de internationella konventionerna i fråga. De ses snarare som instrument för att underlätta möjligheten till ratificering, samtidigt som man upprätthåller principen om full respekt för EU:s medlemsstater som oberoende parter i ILO. I detta sammanhang bibehåller varje EU-medlemsstat sin bestämmanderätt när det gäller att inleda ratificeringsprocessen, endast vägled av sitt nationella beslutsfattande, utan att bli föremål för åtgärder som rör överträdelser av fördragen.

Tjeckien insisterar på behovet av en uttrycklig bekräftelse som skulle göra det möjligt för EU:s medlemsstater att frivilligt ratificera ILO:s konvention nr 190 om våld och trakasserier inom sin nationella jurisdiktion. Eftersom denna förutsättning saknas, och i avsaknad av en tydlig rättslig tolkning vid Corepers möte den 19 juli 2023, kan Tjeckien inte stödja rådets beslut om bemyndigande för medlemsstaterna att ratificera Internationella arbetsorganisationens konvention från 2019 om våld och trakasserier (konvention nr 190) och avstår från att rösta.

Tjeckien noterar och uppskattar kommissionens upprepade försäkran om att bibehålla den nuvarande praxisen när det gäller detta och alla tidigare rådsbeslut och att den inte kommer att vidta åtgärder för att se till att EU:s medlemsstater ratificerar ILO-konventionerna.”

UTTALANDE FRÅN LITAUEN

- ”1. Med beaktande av Europeiska kommissionens vedertagna praxis vid tidigare rådsbeslut om Internationella arbetsorganisationens (ILO) konventioner och protokoll stöder Litauen förslaget till rådets beslut om att uppmana medlemsstaterna att ratificera ILO:s konvention från 2019 om våld och trakasserier (konvention nr 190).
2. Litauen är fast övertygat om att antagandet av detta rådsbeslut kommer att bidra till att alla EU-medlemsstater agerar enhetligt, stödja målen i framtida konventioner och spela en nyckelroll för antagandet av dem i ILO:s trepartsorgan.
3. Samtidigt förstår och betonar Litauen den ståndpunkt som uttrycktes under förhandlingarna, nämligen att detta och tidigare rådsbeslut inte medför någon skyldighet att ratificera den internationella konventionen i fråga, eftersom EU:s medlemsstater är självständiga medlemmar av ILO, samtidigt som rådets beslut måste vara förenligt med Europeiska unionens regelverk.”

UTTALANDE FRÅN UNGERN

”Med beaktande av juridiska avdelningens rådgivning under förhandlingarnas gång upprepar Ungern sin ståndpunkt att det inte finns något rättsligt behov av att anta ett rådsbeslut för att göra det möjligt för medlemsstaterna att ratificera Internationella arbetsorganisationens konvention från 2019 om våld och trakasserier (konvention nr 190) (*ILO:s konvention 190*), eftersom konventionen inte innebär någon exklusiv befogenhet för EU. Vi noterar också att akterna från sju medlemsstater som redan har ratificerat konventionen faktiskt bekräftar denna slutsats.

Utan att det påverkar tillämpningen av ovanstående noterar Ungern också kommissionens många muntliga uttalanden om att den inte kommer att vidta några åtgärder för att se till att medlemsstaterna ratificerar konventionen, även om ett sådant rådsbeslut antas.

Slutligen beklagar Ungern det förfarande som ledde fram till antagandet av rådsbeslutet i fråga. Vi erinrar i detta avseende om att Coreper vid sitt möte den 31 maj 2023 enades om att rekommendera rådet att godkänna ett uttalande till protokollet, vari rådet noterar att den kvalificerade majoritet som krävs inte kan uppnås för antagandet av det föreslagna rådsbeslutet. Det är beklagligt att slutsatserna från Corepers möte inte har följts upp.”

UTTALANDE FRÅN ÖSTERRIKE

- ”1. Österrike betonar i princip sin rättsliga uppfattning att rådets beslut om att uppmana medlemsstaterna att ratificera den relevanta internationella konventionen inte medför någon skyldighet att göra detta.
2. EU:s medlemsstater är självständiga medlemmar av ILO. En skyldighet att ratificera konventionen skulle strida mot den trepartsprincip som fastställs i ILO:s stadgar och i ILO:s konvention från 1976 (nr 144), som har ratificerats av alla EU-medlemsstater.
3. Österrike noterar Europeiska kommissionens försäkringar om att den inte kommer att vidta rättsliga åtgärder mot medlemsstater som väljer att inte ratificera konventionen.”

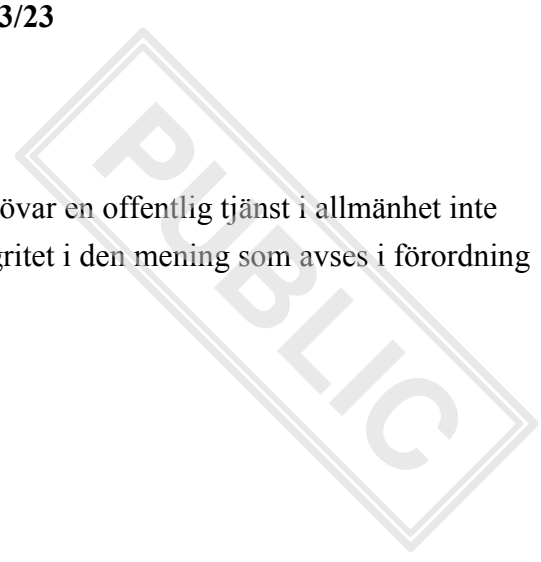
UTTALANDE FRÅN KOMMISSIONEN

”Internationella arbetsorganisationens (ILO) konvention om våld och trakasserier från 2019 (konvention nr 190) antogs under ILO:s hundraårsjubileum, och en omfattande ratificering av konventionen är av avgörande betydelse för att våld och trakasserier i arbetslivet ska kunna avskaffas på ett effektivt sätt. Denna nya ILO-konvention är ett välbehövligt internationellt instrument som syftar till att skydda allas rätt till ett arbetsliv utan våld och trakasserier. Mot bakgrund av den viktiga roll som EU och medlemsstaterna har spelat i den process som ledde fram till att ILO antog konventionen om våld och trakasserier lade kommissionen fram sitt förslag om att tillhandahålla en lämplig EU-ram så att medlemsstaterna individuellt kan ratificera de frågor som omfattas av unionens behörighet. Eventuella svårigheter för en medlemsstat att ratificera konventionen bör inte hindra andra medlemsstater från att i unionens intresse att gå vidare i ratificeringsprocessen.”

Till A-punkt 8: **Allmänhetens tillgång till handlingar**
 Bekräftande ansökan nr 26/c/03/23
 Godkännande

UTTALANDE FRÅN FINLAND

“Finland anser att yppandet av namn på personer som utövar en offentlig tjänst i allmänhet inte undergräver skyddet av den enskildes privatliv och integritet i den mening som avses i förordning nr 1049/2001.”

Till A-punkt 19:

Rådets beslut om undertecknande av avtalet om bevarande och hållbar användning av marin biologisk mångfald i områden utanför nationell jurisdiktion
Antagande

UTTALANDE FRÅN RÅDET

”Rådet noterar att områden utanför nationell jurisdiktion utgör nästan två tredjedelar av världshavens yta och 95 procent av deras volym. De innehåller en rik marin biologisk mångfald av både ekologisk och socioekonomisk betydelse som utsätts för en allt större påverkan. Rådet anser därför att dess beslut att bemyndiga undertecknandet, på unionens vägnar, av avtalet inom ramen för Förenta nationernas havsrättskonvention om bevarande och hållbar användning av marin biologisk mångfald i områden utanför nationell jurisdiktion (*avtalet*) är en av de åtgärder som främjar konsekvens i unionens bevarande- och förvaltningsstrategi för världshaven och stärker dess engagemang för långsiktigt bevarande och hållbar användning av marina biologiska resurser globalt.

Rådet noterar också att det i artikel 67 i avtalet föreskrivs att när det gäller en regional organisation för ekonomisk integration som är part i avtalet, i vilken en eller flera medlemsstater också är parter, ska organisationen och dess medlemsstater besluta om sitt respektive ansvar för att fullgöra sina skyldigheter enligt avtalet. Mot bakgrund av detta, och med tanke på att Europeiska unionens medlemsstater uttryckte sin avsikt att bli parter i avtalet, betonar rådet vikten av att i samband med ingåendet, på unionens vägnar, av avtalet om biologisk mångfald i områden utanför nationell jurisdiktion behandla befogenhetsfördelningen mellan unionen och dess medlemsstater samt att i tillämpliga fall fastställa de interna arrangemangen för utövandet av unionens och dess medlemsstaters rättigheter och fullgörandet av unionens och dess medlemsstaters skyldigheter enligt avtalet. Sådana arrangemang bör ta vederbörlig hänsyn till unionens och dess medlemsstaters legitima intressen inom deras respektive behörighetsområden, särskilt en medlemsstats legitima intressen i händelse av potentiella konsekvenser på områden under dess nationella jurisdiktion, och bör vara i full överensstämmelse med principerna om tilldelade befogenheter, institutionell balans och lojalt samarbete.”

UTTALANDE FRÅN KOMMISSIONEN

”1. Kommissionen anser att beslutet om undertecknande av ett internationellt avtal bör ange den person som förhandlaren har utsett till den person som har befogenhet att underteckna avtalet.

De ändringar i artikel 2 som innebär att rådets ordförande ska utse den person som på unionens vägnar ska underteckna avtalet inom ramen för Förenta nationernas havsrättskonvention om bevarande och hållbar användning av marin biologisk mångfald i områden utanför nationell jurisdiktion (BBNJ-avtalet) är därför inte förenliga med fördragen.

Såsom kommissionen framförde i det pågående målet C-551/21 vid Europeiska unionens domstol är representation utåt i samband med ingående av överenskommelser, inbegripet undertecknandet av ett internationellt avtal, enligt artikel 17.1 i EU-fördraget, kommissionens institutionella befogenhet (med undantag för sådana handlingar som rör avtal som uteslutande eller huvudsakligen omfattas av unionens gemensamma utrikes- och säkerhetspolitik, där det är den höga representanten som företräder unionen utåt enligt artikel 27.2 i EU-fördraget).

Generaladvokaten instämde med kommissionen i sitt förslag till avgörande av den 13 juli 2023 i det målet (ECLI:EU:C:2023:579).

2. Kommissionen anser också att skäl 10, där det föreskrivs att rådets beslut om undertecknande inte bör tolkas som att det innebär att unionen utnyttjar möjligheten att utöva sin externa befogenhet med avseende på områden som omfattas av BBNJ-avtalet och som faller under delad befogenhet, i den mån sådan befogenhet inte redan har utövats internt av unionen, inte är förenligt med rättspraxis avseende artikel 3.2 i EUF-fördraget. Detta skäl om att unionen avstår från att utöva sin delade befogenhet föregriper en objektiv prövning av utövandet av en delad befogenhet, eftersom relevant rättspraxis gör det möjligt att utöva denna befogenhet genom yttre åtgärder innan interna regler antas.

3. När det gäller skäl 11, där det anges att EU tillsammans med sina medlemsstater bör bli part i BBNJ-avtalet, eftersom båda har befogenheter på de områden som omfattas av avtalet, och att rådets beslut om undertecknande inte påverkar medlemsstaternas undertecknande av avtalet i enlighet med deras interna förfaranden, anser kommissionen att frasen ”tillsammans med sina medlemsstater” kan ses som ett underförstått krav på samförstånd i den meningen att EU måste vänta tills medlemsstaterna undertecknar BBNJ-avtalet tillsammans med EU.

Kommissionen vidhåller sina allmänna ståndpunkter i fråga om ovanstående, men motsätter sig inte rådets antagande av det ändrade förslaget till undertecknande, på unionens vägnar, av BBNJ-avtalet (ST 12416/23) med kvalificerad majoritet.”

Till A-punkt 25:

UTTALANDE FRÅN FINLAND

”Behovet av ytterligare spektrum för trådlös mobil teknik som 5G och 6G kommer att öka fram till 2030. Finland är fast övertygat om att EU bör vara proaktivt i sin spektrumpolitik för att förbli konkurrenskraftigt på den globala marknaden för trådlös kommunikation och uppnå EU:s digitala mål för 2030 samt säkerställa resiliens och öppet strategiskt oberoende.

Finland anser att det är nödvändigt att bedöma den primära allokeringen av frekvensbandet 470–694 MHz i ITU-region 1 till mobila tjänster och föra upp denna fråga på dagordningen för WRC-27.

Mot bakgrund av de omfattande tekniska villkor som nu fastställts för att EU ska kunna enas om IMT-identifiering i frekvensbandet 6 425–7 125 MHz anser Finland att EU bör ha en mer positiv inställning till en sådan identifiering vid WRC-23. Detta övre 6 GHz-band är för närvarande det enda alternativet för ytterligare IMT-spektrum som gör det möjligt att ta hänsyn till utvecklingen av tillämpningar och trender för användare av mobila tjänster.

Finland är också starkt övertygat om att EU bör fortsätta med undersökningar av möjliga spektrum för 6G inom frekvensområdet 7 125 MHz–30 GHz fram till WRC-27, samtidigt som man erkänner behovet av att skydda den befintliga användningen i detta spektrum och utan att äventyra användning som är relevant för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik eller unionens rymdpolitik.”